

О. И като го видѣхъ ученици-ти че върви по море-то, смутихъ ся и думахъ че е вѣда, и отъ страхъ извикахъ. Ст. 26.

Видѣхъ Исуса че ходи по море-то и приближава ладіѣхъ-тѣ. Іоан. 6; 19.

П. Що става често и сега ?

О. Често ученици-ти Исусови не познаватъ Исуса когато той при тѣхъ приближава въ единъ необыкновенъ и ненадѣянъ видъ.

П. Кои сѣ нѣкои отъ тыя необыкновенны и ненадѣяны видове въ които Исусъ нѣкога ся приближава при ученицы-ты си ?

О. Въ видъ на болестъ, на нечестіе, на бѣдствіе и на смъртъ. Но ако и да дохожда нѣкога въ такыва видове, пакъ намѣреніе-то му е да ни направи добро, за това не бива да ся уплашваме отъ него.

П. Що имъ каза Исусъ ?

О. Тоя часъ Исусъ имъ проговори и рече: Държайте; азъ съмъ; не бойте ся. Ст. 27. Дѣ. 23; 11: Пс. 91; 15.

П. Кога не трѣбува да ся боимъ ?

О. Когато Исусъ е при насъ. Колко опасно и да е врѣме-то, колко страшны и да сѣ обстоятелства-та, и колко силни и да сѣ непріятелі-ти ни, не трѣбува да ся беспокояваме ако е съ насъ Христосъ.

П. Що му рече Петръ ?

О. Отговори Петръ и му рече: Господи, ако си ты, повели ми да дойдѣ при тебе по водѣхъ-тѣ. Ст. 28.

П. Що е похвално въ поведеніе-то Петрово ?

О. 1) *Любовь-та* му къмъ Исуса. Щомъ ся научи че Исусъ идеше, той искаше да го посрѣщне. Всякой истиненъ Христіанинъ обича да иде при Христа. 2) *Послушаніе-то* му. Ако